

عنوان مقاله:

بررسی درونمایه هجو حکام عرب در اشعار مظفر النواب

محل انتشار:

پنجمین همایش متن پژوهی ادبی نگاهی تازه به سبک شناسی، بلاغت، نقد ادبی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسندگان:

مهدی شاهرخ - استادیار گروه زبان و ادبیات عربی دانشگاه مازندران

ابوالحسن امین مقدسی - دانشیار گروه زبان و ادبیات عربی دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

همگان مظفرالنواب شاعر معاصر عراقی را به شعر سیاسی اش می شناسند، زیرا این بنمایه مهمترین و پربسامدترین موضوعات شعری وی به شمار میرود، در این میان، هجو حاکمان عرب مهمترین موضوع اشعار سیاسی اوست. نواب به سبب وجود همین مضامین چالش برانگیزی که در اشعارش شیوع گسترده ای دارد، سالیان درازی از عمر خود را در غربت و تبعید به سر برده و رنج زندان و شکنجه روحی و بدنی را به جان خریده است. این مقاله با تکیه بر شیوه وصفی تحلیلی، در صدد آن است که درونمایه هجو حاکمان عرب در شعر سیاسی نواب را بررسی نماید. نتایج این پژوهش نشان میدهد که از جمله مهمترین رویکردهای ناپسند حاکمان عرب که نواب در هجو خود روی آنها تاکید و تمرکز زیادی دارد، عبارتند از: هجو موضع ضعیف این حاکمان در قبال مساله فلسطین، هجو روحیه سازشکارانه آنها در تعامل با رژیم صهیونیستی، هجو نشست سران کشورهای عربی و نحوه برگزاری و مصوبات بی فواید آنها برای ملت عرب، هجو سرسپردگی حاکمان مزدور عربی به استعمارگران غربی و ابرقدرتهای جهان، هجو نزاعهای داخلی میان حاکمان عرب به عنوان عامل تفرقه و ضعف کشورهای اسلامی، و هجو روحیه غارتگری آنها. نواب در مقایسه میان ناتوانی های این حکام و قهرمانی های مبارزان مقاومت مسلحانه عرب، در کنار هجو این حکام که گاه به انبوهی از دشنامها و عبارات تسمخآمیز نیز میانجامد، زبان به مدح و ثنای این مبارزان راه قیام و آزادی میگشاید

کلمات کلیدی:

هجو سیاسی، حکام عرب، مظفر النواب

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/761617>

